

Nr 164.

Av herr **Sanne m. fl.**, om bemyndigande för Kungl. Maj:t att försälja tomter å hamnområden, tillhöriga statens fiskehamnar.

När staten bygger fiskehamnar, sker det under villkor bland annat att från vederbörande ort utan kostnad för statsverket lämnas för rörelsen i hamnen erforderligt strandområde. Storleken av detta område torde i allmänhet hava bestämts av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

I vissa fall synes dock detta område hava blivit betydligt större än som strängt taget är erforderligt. Det förekommer ock att i dylika fall ett större eller mindre antal boningshus varit uppförda på området i fråga och alltså jämt stå kvar där mot erläggande av viss tomthyra.

Nu ha önskemål framkommit, att ägare till dessa hus måtte kunna få inlösa sina tomter. I ett flertal oss bekanta fall torde detta ock kunna ske utan någon olägenhet. Ej så få av ifrågavarande hus äro nämligen så belägna, att de dem tillhörande tomterna icke äro och av allt att döma icke rimligen kunna bliva behövlige för rörelsen i hamnen i fråga. För ägarna av ifrågavarande hus skulle det givetvis innebära en stor fördel att till skäligt pris kunna inlösa tomterna. Enligt vår mening böra åtgärder vidtagas i detta syfte. Riksdagen torde därför böra bemyndiga Kungl. Maj:t att i förekommande fall försälja ifrågavarande tomter. Vad priset på tomterna angår synes hänsyn böra tagas därtill, att staten förvärvat området utan några kostnader. Med hänsyn till ifrågavarande personers svaga ekonomiska ställning är det nämligen angeläget, att tomtpriiset blir så lågt som möjligt.

Vi vilja alltså föreslå riksdagen

att bemyndiga Kungl. Maj:t att å de hamnområden, som tillhöra statens fiskehamnar, försälja tomter, å vilka boningshus finnas uppförda och som icke äro erforderliga för rörelsen i respektive hamnar.

Stockholm den 22 januari 1936.

Gunnar Sanne.

Th. Nilsson.

K. I. Sköldén.

John Gustavson.

